Dosarul nr. 1-146/2025

Partea introductivă:

S e n t i n ț ă

În numele Legii

16 iulie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefieri – Svetlana Ochișor și Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Valentina Grigoraș,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Ion Bătrîncea,

a examinat în ***ședința de judecată publică în limba de stat în procedură generală și prin intermediul teleconferinței*** cauza penală de învinuire a lui

Cociu Vasile *****, *născut la ***** *****, IDNP *****, originar și domiciliat în mun.* *****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal.

Procedura de citare a fost legal executată:

Procurorul a solicitat ca inculpatul **Cociu Vasile** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 80^1 Cod penal, și să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea măsurii de tratament forțat conform art. 103 Cod penal. Conform art. 84 alin.(4) din Codul penal, prin cumul parțial de stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea măsurii de tratament forțat conform art. 103 Cod penal. La fel, să fie încasat de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 2 966 lei suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Partea vătămată Cămilă Valentina a lăsat decizia la discreția instanței.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blînde.

În baza actelor din dosar, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Cociu Vasile, la data de 17 septembrie 2024, în juml orei 20^{40}, aflându-se în mun.Hînceşti, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliul cet.Cămilă Valentina *****, fară consimţământul acesteia, a pătruns ilegal în casa ei, situată în str. *****, mun.***** şi la cerinţa de a părăsi domiciliul a refuzat categoric, totodată a aplicat violenţa fizică în privinţa cet.Cămilă Valentina îmbrîncind-o, astfel cauzîndu-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0055 din 27.03.2025 echimaze pe braţul stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Acțiunile lui **Cociu Vasile** sunt încadrate în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal, după indicii calificativi –***"violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fară consimţământul acesteia, săvârşită cu aplicarea violenţei".***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Cociu Vasile**, fiind asistat de avocatul Ion Bătrîncea a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Cociu Vasile**, susținută de apărătorul său Ion Bătrîncea, ascultând opinia procurorului Valentina Grigoraș, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că, sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364^1 alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 11 iunie 2025, a admis cererea inculpatului **Cociu Vasile** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată *sub jurământ*, inculpatul **Cociu Vasile**, vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că, pe data de 17 septembrie 2024, a servit băuturi alcoolice, pe la orele 20:40 s-a dus și a intrat în gospodăria părții vătămate, fără permisiune și a împins-o. Îi pare rău de cele comise, nu va mai face așa ceva. Partea vătămată i-a cerut să iasă din ogradă, dar el a refuzat.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că, fapta comisă de <u>Cociu Vasile</u>, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii din 08.10.2024 privind faptul că la 17.09.2024, în jurul orei 20:30, Cociu Vasile, a pătruns fară consimţământul proprietarului în domiciliul cet.Cămilă Valentina din mun. *****, str.*****, unde aplicând forţa fizică prin îmbrânciturі, refuza categoric de a părăsi gospodăria /f.d.5/;

-Informaţia telefonică de la serviciul 112 din 17.09.2024, parvenită de la Cămilă Valentina, care a comunicat că, la 17.09.2024, la domiciliu are conflict cu nepotul ei Cociu Vasile /f.d.6/;

-Plângerea cet. Cămilă Valentina din 17 şi 19.09.2024, de fi luate măsuri cu cet.Cociu Vasile, care la data de 17.09.2024, fară consimţământul ei a pătruns în domiciliul ei din str.***** din mun.*****, îmbrâncind-o, categoric refuza să păsească domiciliul /f.d.8/;

-Proces-verbal de cercetare la faţa locului din 19.09.2024 şi anexa acestuia, prin care a fost fixat locul comiterii infracţiunii /f.d.9-13/;

-Procesul-verbal de audiere a părții vătămate *Cămilă Valentina* ***din 12 decembrie 2024***, care a declarat că, este mătuşa lui Cociu Vasile care se află la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru. Ea domiciliază pe strada ***** din mun. *****, dar are în proprietate casa părinţilor de pe strada ***** din mun. *****. Menţionează că, acolo locuieşte tatăl său care este nevăzător. De acesta are grijă o vecină pe nume Maria Arcus. La data de 17 septembrie 2024, în jurul orelor 17:00 a mers la tatăl său ca să-l viziteze, în fiecare seară pleacă la el şi are grijă de el pe parcursul nopţii. Când a ajuns Maria Cacicovschi (Arcus) era pe loc în casă. A intrat în casă şi stăteau de vorbă în bucătărie, astfel pe la ora 20^{30} în casă a intrat fară consimţământul său nepotul său Cociu Vasile, anul naşterii *****, cu o sticlă de vin în mînă, care a început a striga la Cacicovschi Maria şi îi spunea să plece din casă. Acesta a folosit cuvinte urâte în adresa acesteia.

Vasile era în stare de ebrietate alcoolică. Vasile a început a umbla prin frigider şi prin lucrurile din casă spunând că el vrea să servească vin cu tatăl ei, care este invalid, dar ea a intervenit ş i-a spus să plece. Astfel, el la un moment dat a apucat-o de mână şi a îmbrâncit-o, iar ea s-a lovit la mâna stângă, după care a intrat la tatăl ei în dormitor şi i-a propus să consume alcool. Ea văzând aceasta a apelat serviciul 112. Până la sosirea echipajului ea îi spunea lui Vasile să părăsească domiciliu însă acesta refuza continuu. După ce a venit poliţia şi 1-a documentat pe el, a plecat împreună cu poliţia, iar mai târziu cam pe la mijlocul nopţii a telefonat-o acesta şi a ameninţat-o că îi va da foc. Comunică că acesta des intră în domiciliul ei şi se urinează pe scări, i-a stricat de câteva ori uşa de la intrare, iar ea o repara. La data de 11 noiembrie 2024 a avut loc sedinta de judecată cu Cociu Vasile în care ea a fost parte vătămată la fel pe violarea domiciliului şi a fost recunoscut vinovat unde i-a fost aplicat 2 ani de închisoare. Doreşte să fie pedepsit Cociu Vasile pe acest fapt, deoarece nu are zile şi nopţi liniştite /f.d.31-32/;

-Proces-verbal de audiere a martorului Cacicovschi Maria din 21 martie 2025, care a declarat că, începând cu luna mai a anului 2023 , are grijă de vecinul său Cociu Vasile *****, anul naşterii *****, care la moment este nevăzător şi locuieşte pe adresa mun. Hînceşti, strada *****. Comunică că Cociu Vasile, are o fiică pe nume Cămilă Valentina, şi casa în care locuieşte Vasile de pe strada *****, este în proprietatea ultimei. Comunică că Cămilă Valentina îi achită pentru serviciile prestate că are grijă de tatăl ei. Dată exactă nu-şi aduce aminte, dar ştie că prin luna septembrie a anului 2024, spre orele serii ea se afla în locuinţa cet. Cociu Vasile de pe strada ***** împreună cu Cămilă Valentina. Ea împreună cu Valentina Cămilă găteau mâncare ca să-1 hrănească pe Cociu Vasile *****. în jurul orelor 20:00- 21:00, în casă a dat buzna nepotul Valentinei şi a lui Cociu Vasile ***** pe nume Cociu Vasile ***** care a început să o numească cu cuvinte necenzurate. în acel moment a intervenit Cămilă Valentina să-1 conducă afară din casă, la care cet. Cociu Vasile a îmbrâncit-o pe cet. Cămilă Valentina. Tot atunci Cociu Vasile a început să umble prin dulapurile de la bucătărie căuta de mâncare. Comunică că acesta dorea să-1 servească cu vin pe bunelul lui nevăzător Cociu Vasile *****. Repetat Cămilă Valentina îl ruga pe Vasile Cociu să iasă din locuinţa ei, însă Vasile Cociu refuza categoric, văzând acest lucru Valentina a telefonat la 112. Menţionează că Cociu Vasile era în stare de ebrietate. Acesta cînd intră în domiciliul Valentinei fară permisiune, de multe ori acesta lovea puternic în uşa de la intrare şi o deteriora, iar Valentina era nevoită de a o repara. Comunică, că din această cauza i s-a înrăutăţit şi ei sănătatea şi Valentinei. De când acesta este închis au o viaţă liniştită. În luna noiembrie 2024, Cociu Vasile a fost judecat în privinţa că tot cu aproximativ un an în urma a intrat în acest domiciliu şi refuza să părăsească gospodăria. Deseori pe Cămilă Valentina o ameninţa cu faptul că o să îi dea foc la casă /f.d.33-34/;

-***Raportul de expertiză judiciară nr.202522D0055 din 27.03.2025***, potrivit căruia la Cămilă Valentina potrivit documentelor medicale s-a constat: ***** /f.d.38-39/;

-***Raport de expertiză judiciiară nr.202535A0070 din 28.02.2025***, potrivit concluziilor Cociu Vasile *****f.d.51-58/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate

probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Cociu Vasile** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 179 alin.(2) din Codul penal, după semnele calificative : ***”violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fară consimţământul acesteia, săvârşită cu aplicarea violenţei”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În sensul art. 179 alin.(2) Cod penal, se consideră violare de domiciliu - **pătrunderea** sau rămînerea ilegală **în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane** fără consimţământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei cu aplicarea violenței, precum şi percheziţiile şi cercetările ilegale.

Potrivit art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală, domiciliul – semnifică locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră de hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).

Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și **orice teren privat,** automobilul, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Infracțiunea de ”Violare de domiciliu”, prevede că, pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere sau loc împrejmuit ținînd de aceasta, fără consimțământul persoanei care se folosește cu aplicarea violenței.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin trei modalități: a) pătrundere ilegală; b) rămînere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei ori c) refuzul de a le părăsi la cererea persoanei cu aplicarea violenței fizice.

Acțiunea de pătrundere presupune survolarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau în reședința persoanei.

A rămîne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul.

Latura subiectivă a infracțiunii se săvîrșește cu intenție directă. Făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămînerii, fără consimțămîntul stăpînului, în domiciliul sau în reședința acestuia, încălcîndu-i astfel libertatea.

Prin obiectul material al infracțiunii de violare de domiciliu ar trebui să înțelegem și orice alt loc *împrejmuit* și care ține de localitatea respectivă. Obiectul material este alcătuit din orice fel de spațiu care aparține unei locuințe și care păstrează semnele fizice cu privire la această apartenență, *adică este îngrădit*. În acest caz spațiul *trebuie să fie delimitat*, ca pătrunderea fără drept să poate fi catalogată propriu-zis. Există case al căror spațiu nu este împrejmuit. De aceea, faptul dat va constitui un risc pe care proprietarul si-l asumă, deoarece nu va putea fi vorba de o pătrundere fără drept într-un spațiu care nu este delimitat printr-o îngrădire fizică.

Potrivit dispozițiilor art. 2 din Codul penal, legea penală apără împotriva infracțiunilor persoana, drepturile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

Constituția Republicii Moldova, articolul 29, asigură respectarea inviolabilității la domiciliu și reședinței, relatînd că acestea sunt inviolabile, nimeni nu poate pătrunde sau rămîne în domiciliul său sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Astfel, domiciliul nu este dependent de dreptul de proprietate asupra unei case (spațiu de locuit), proprietarul este dependent de a dispune după bunul său plac de posesia și folosința domiciliului, reședinței.

Conform art. 38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reședința obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atît timp cît nu şi-a stabilit un altul.

Or, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă pînă la proba contrară, sau că se află la locul menţionat în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.

La caz, infracțiunea de violare de domiciliu nu este o infracțiune contra patrimoniului, victima nu trebuie să dispună de orice drept asupra bunului, dar dreptul de abitație asupra încăperii calificate drept domiciliu.

Aplicarea *violenței fizice nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei* constă în cauzarea intenționată a leziunilor corporale, care nu au drept urmare dereglarea de scurtă durată a sănătății.

Astfel, pentru calificarea faptei conform art. 179 Cod penal, nu prezintă importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru al familiei, care are dreptul de abitație. Asupra condițiilor pe care trebuie să le întrunească victima infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, în calitate de condiție de bază instanța menționează că, domiciliul sau reședința care este violată, reprezintă pentru victimă un drept fundamental care este prevăzut și garantat de art. 29 din Constituția Republicii Moldova.

În consecință, se constată că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii imputate supra, pătrunderea ilegală și rămînerea ilegală în domiciliul părții vătămate, și-a găsit confirmarea prin materialele cauzei penale elucidate în cadrul procesului judiciar.

Suplimentar celor reținute, instanța mai evidențiază și concluziile expertului reflectate în ***Raportul de expertiză judiciară nr.202522D0055 din 27.03.2025***, potrivit căruia la Cămilă Valentina potrivit documentelor medicale s-a constat: ***** /f.d.38-39/.

Astfel, vina inculpatului **Cociu Vasile** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. art. 190 alin.(2) din Codul penal : ***"violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fară consimţământul acesteia, săvârşită cu aplicarea violenţei".***

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Cociu Vasile** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Cociu Vasile** în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal a RM, este o infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – nu au fost stabilite, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța a reținut, săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de **Cociu Vasile** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave. La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Cociu Vasile** se caracterizează negativ /f.d.93/, anterior a fost judecat inclusiv și pentru infracțiuni similare/f.d.83-84, 87-89, 103-110/, potrivit informației din cazierul contravențional pentru perioada 01.01.2010-20.09.2024 a comis 53 contravenii care fac parte din categoria contravențiilor ce atentează la drepturile politice, de muncă și la alte drepturi constituționale ale persoanei fizice; contravenții ce atentează la sănătatea populației, sănătății persoanei, la starea sanitar-epidimiologice; contravenții în domeniul circulației rutiere; contravenții ce atentează la modul de administrare. Contravenții în domeniul supravegherii pieții, metrologiei, standartizării și protecției consumatorului; și contravenții ce atentează la ordinea publică și la securitatea publică /f.d.90-92/, se află la evidența medicului ***** /f.d.95/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. 179 alin. (2) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă aspră închisoare de pînă la 3 ani.

Aplicarea acestei pedepse, este în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile şi pornind de la aprecierea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi resocializării inculpatului, apreciind căinţa sinceră a acestuia și recunoaşterea vinovăţiei.

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aşadar, stabilind că la data de 11 iunie 2025, la cererea inculpatului **Cociu Vasile**, s-a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, conducându-se de prevederile art. 80^1 alin. (1) CP, instanţa de judecată constată că din termenul pedepsei redus urmează a fi redusă cu ¼ din **limita maximă** a celei mai severe pedepse de la sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal – 3 ani, ceea ce constituie 2 (ani) și 3 (trei) luni.

Or, limita de pedeapsă este de la 3 luni pînă la 2 ani și 3 luni, însă avînd în vedere că inculpatul anterior a fost condamnate de două ori pentru aceeași categorie de infracțiuni, concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale nu și-a făcut și a comis din nou o infracțiune cu intenție, ceea ce deduce concluzia de a reduce pedeapsa conform art. 80^1 alin. (1) CP, însă din limita maximă a sancțiunii articolului incriminat.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Cociu Vasile** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale nu și-a făcut, la moment execută pedeapsa în instituțiile penitenciare, toate aceste împrejurări deduc instanței concluzia de a numi inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare în limita maximă și anume de **2/doi/ ani** și **3/trei/ luni**, pedeapsă care este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, circumstanțele cauzei stabilite în ședința de judecată cu referire la atitudinea inculpatului față de fapta comisă, comportamentul acestuia din ședința de judecată orientează instanța de a numi o pedeapsă doar cu închisoarea.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La caz, pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului este de **2 /doi/ ani** și **3/ trei/ luni** închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Or, o altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece după cum sa enumerat supra, actele care atestă la personalitatea acestuia urmează că, anterior a fost sancționat penal, circumstanțe care denotă incapacitatea acestuia de a adapta un comportament corect și acceptat în societate.

La fel nici prevederile art. 90 CP, nu-și vor atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu *circumstanţele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.*

Pe cînd actele cauzei atestă că, inculpatul nu a stat pe calea corijării, nu conștientizează sistarea faptelor infracționale ci dimpotrivă încalcă legea penală, astfel, fixarea unei pedepse condiționate nu-și va atinge scopul.

Prin urmare, *doar pedeapsa cu închisoare îşi va atinge scopul şi numai în condiţiile izolării acestuia de societate fără ca să fie* supus unui termen de probă cu executarea efectivă a acesteia.

În privința categoriei de pedeapsă prevăzută la sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal, amenda instanța constată din actele cauzei ce vizează personalitatea inculpatului că, starea materială nu-i permite aplicarea unei pedepse pecuniare.

Or, acesta nu este angajat în cîmpul muncii, nu are alte surse de venit, pe cînd pedeapsa se aplică pe măsură ce inculpatul este în stare să o execute.

Ca urmare, instanța concluzionează că, în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă așa cum nu este o garanție că o va executa în măsură ce nu are surse de venit.

Mai mult ca atât, instanța la adoptarea hotărîrii în partea individualizării pedepsei a ținut cont și de notările Curții Europene pentru drepturile omului, care a menționat că executarea fără întârziere nejustificată a pedepsei aplicate în contextul dreptului la viață trebuie privită ca parte integrantă a obligației procesuale care îi revine statului în temeiul acestei dispoziții.

Pornind de la categoria pedepsei prevăzute la sancțiunea articolului incriminat lui **Cociu Vasile** instanța în speță a analizat posibilitatea aplicării în privința inculpatului a unei cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă instanța nu o va aplica pentru următoarele considerente.

Instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum şi faptul că **Cociu Vasile** anterior a fost condamnat penrru infracțiuni similare, pedeapsă care nu a dus la corectarea și reeducarea vinovatului cît și conștientizarea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Cociu Vasile** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui **Cociu Vasile** în mărimea de ***2 /doi/ ani*** și ***3 /trei/ luni***, nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private și de familie art. 8 din Convenție.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Cociu Vasile** instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricții ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Cociu Vasile** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Cociu Vasile** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare pe un termen de **2 /doi/ ani** și **3 /trei/ luni** este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată nu este oportună în speţă, deoarece circumstanțele comiterii faptei cît și materialele cauzei denotă că, **Cociu Vasile** este predispus la încălcarea legii, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, concluzii necesare nu și-a făcut, iar aplicarea unei asemenea pedepse nu garantează executarea și nici corectarea acestuia.

Iar executarea pedepsei de **2/ doi/ ani** și **3 /trei/ luni** închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui **Cociu Vasile** și nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoria respectivă.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, Cociu Vasile anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 noiembrie 2024, la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Infracțiunea în prezenta cauză a fost comisă la data de 17 septembrie 2024, adică pînă la pronunțarea sentinței din 11 noiembrie 2024, respectiv își au aplicabilitate prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal, potrivit căruia conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

La caz, instanța reține a aplica art. 84 alin.(4) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, și definitiv lui **Cociu Vasile** ai numi pedeapsa de **3 (trei) ani** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Totodată, în discursul său acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privința inculpatului aplicarea măsurii de tratament forțat.

Potrivit art. 103 din Codul penal, în caz de săvîrşire a infracţiunii de către o persoană care suferă de dependenţă de alcool sau de dependenţă de droguri, dacă există avizul medical corespunzător, instanţa de judecată, din oficiu ori la cererea procurorului sau a organului de ocrotire a sănătăţii, concomitent cu pedeapsa pentru infracţiunea săvîrşită, poate să aplice acestei persoane tratamentul medical forţat.

Or, potrivit ***Raportului de expertiză judiciiară nr.202535A0070 din 28.02.2025***, potrivit concluziilor **Cociu Vasile** *****f.d.51-58/.

Potrivit certificatului nr. 537 din 24.08.2024 eliberat de către Spitalul raional Hîncești, Cociu Vasile se află la evidența medicului ***** /f.d.95/.

La caz, Cociu Vasile urmează a fi supus tratamentului medical forțat și anume tratamentului narcologic, în temeiul art. 103 Cod penal.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Chestiunea privind cheltuielile judiciare

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Cociu Vasile** a sumei totale de 2 966,00 (două mii nouă sute șaizeci și șase,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare formată din suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei în legătură cu efectuarea ***Raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0055 din 27.03.2025*** /f.d.38-39/, și suma de 2 646 (două mii șase sute patruzeci și șase) lei în legătură cu efectuarea ***Raportului de Expertiză Judiciară nr. 202535A0070 din 28 februarie 2025*** /f.d.55-58/.

Chestiunea cu privire la măsura preventivă

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Din actele cauzei se reține că, **Cociu Vasile** execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central nr. 1-120/2024 din 11 noiembrie 2024, prin care a fost condamnat la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis /f.d.103-110/.

La caz, termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței 16 iulie 2025, cu includerea în termen perioada pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, de la 11 noiembrie 2024 pînă la 16 iulie 2025.

Dispozitivul

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 80^1 Cod penal, art. 364^1, 384-385 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Cociu Vasile** de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 80^1 Cod penal, și i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani** și **3 (trei) luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, și definitiv lui **Cociu Vasile** ai numi pedeapsa de **3 (trei) ani** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se calculează din data pronunțării sentinței 16 iulie 2025, cu includerea în termen perioada pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, de la 11 noiembrie 2024 pînă la 16 iulie 2025.

În temeiul art. 103 din Codul penal, se supune condamnatul **Cociu Vasile** tratamentului forțat - tratamentul narcologic.

Se încasează de la **Cociu Vasile** în contul statului suma totală de 2 966,00 (două mii nouă sute șaizeci și șase,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare formată din: suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei în legătură cu efectuarea ***Raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0055 din 27.03.2025***, și suma de 2 646 (două mii șase sute patruzeci și șase) lei în legătură cu efectuarea ***Raportului de Expertiză Judiciară nr. 202535A0070 din 28 februarie 2025***.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: